

מסורת הש"ס

הלכה כרבי יוסי במועד. דמחיר:
אחרי ידעפתם אילו אצל: טייל שטוב
זילו כדדייה הוב. מוולנס
היה כולי הא. באבילות דש
מילא: אבילות: שקלינו לעופרי
כעניינו לאסיה. ורקנינו מרוב
עם והדר ממנו להו דורוקן רשע:
דכתיב כדוסה לעספסיה. דכתיב
ועשפתו ועשוה אלכס וכן דכתיב
דחור דמרייה: מכור מיניה דיד.
מותר בימי אבולו משום דמאס דרגל
לך: גיטוסטרי. מתפסיר: אין כהם
משום מילאס. מדשקל ליה כענייה:
ושדי לה לאכריא. ועברא עילוי
איתא אבראי: כיון דאישפני.

מֵהָיָה דְּכֹחָהּ דְּהוּ מַעֲקֵרָא אֲשֶׁמֶי
וְלֹא מִקּוּר; וְמֵר וּוְטֵרָא מִסְנֵי.
בְּרִייתָא דְּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ לְפָרְשֵׁי צִמִּי
לֵבָנוּ וְלֹא מִשְׁמֵיהּ דְּרֵב יְהוּדָה:
אִם בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ דְּרֵב הִיא מִסִּיר
לֵבָה. לְמִדָּה אֵלֶּה חֻזְיָה לְדַעְתִּיהּ אִי
אֲשֶׁר לְגַלְתָּ הַשְׁפָּה הִיא מִסִּיר לֵבָה
לְדֹחַ בְּרַם מֵשׁוֹס דְּפִי מִשְׁמֵיהּ פִּסְתָּ
וְזָקֵן (וְיִקְרָא יֵט); מִוּסִים לְוּוּסִים. מִסְקוּ
הַפֶּה לְסֻקּוּ הָאֲחֵר מוֹתֵר לְגַלְתָּ שְׁהִיר
מִעֲבֹתֵה אֲכִילָה וְשִׁמְיָה וּמוֹאִם:
וְלִדְרִי. לְדִלְיָנָה דַּעְתִּי לֵבָה הַשְׁפָּה
כְּשֶׁם הַמִּעֲבֹתֵה דַּעְתִּי לְדִלְיָנָה לֵב
דַּעְתִּי: פֶּרֶם־שֶׁשְׁקוּ. אֲחִמְחוּ: אֲמוֹנִישׁ
הוּא דְכֹסִיב הֵנֶּה יוֹדֵף הַמִּימָה.
מִחֻלּוֹתֵה בְּנֵם' שְׁנֵה דִּיךְ (עֵה). חֵד
אֲמֵר חֲרָשִׁי לֵבִי וְיִלְוֵהּ אֲחִירָא שֶׁל
מִשְׁכּוֹת וְאֲדִירָךְ אֲמֵר יְגִידוּסִי לֵבִי וְיִלְוֵהּ
שְׁאוֹמֵר לִי יִלְוִירִי וְאֵי עֲשִׂיתִי:
לְמַעֲשֵׂוֹת יִדִּים. מִמְּגִנִּין בֵּין יָדִים
מֵשׁוֹס דְּמִאִם: (לְמַעֲשֵׂוֹת הַסִּפּוֹס).
מִמְּגִנִּין בֵּין עֲמֻל מִשְׁלֵחִין מִמִּית
הַמֶּרְחֵן: (לְמַעֲשֵׂוֹת מִטְּוֹמֵאֵק). כְּמוֹדֵה:
מִסְנֵי. דִּקְהִי אֵלֶּה מִמְּכֻסִּין אֲשֶׁר
לְדֹחַ לִיב תִּרִי וּמִטְּוִפִי אֲבָל מִי שֶׁלֵּן
לֵב אֵלֶּה מִלּוֹק אֶחָד דְּכֹלִי עֲלֵמָה שִׁיר:
כִּלִּי

ואם בקשו ממנו שפה התיר לו

גליון הש"ס

גמ' אשה עובדה ותפיל.
ע' סנהדרין דף נט ע"א
תד"ה ליכא; תוס' ד"ה
ובנוסחא דכו' ולא ברב
שישא ביה דרב אדי.
לעיל דף יא ע"ב:

הגהות הגר"א

(א) גם' לזיוית. ג"כ הנחה
כל שמעכנת ר' אחי
ובשפה המעכנת. כ"ה
גירסת דה"ג וע"י רל"ש
תש"ס. (ועמ"ש רבי
בא"ח סי' תה"ל):

וַאִיכְתִּייעָא מִלְתָּא דְּרָה
וְהוּא לִי
דָּף יַע. ע"ש) לְעוֹלָם אֵל יִפְתָּח
קְלִינִי מְדוּם כּו' (יִשְׁפִּיעַ אֵל)

"הלכה כרבי יוסי במועד ובאבל ^(א) דאמר
 שמואל הלכה כדברי המיקל באבל פנחס
 אחוה דמר שמואל איתרע ^(ב) ביה מילתא על
 שמואל למישאל טעמא מיניה חזנהו למופרי
 דהו נפישן אמר ליה אמאי לא שקלת להו
 אמר ליה אי בדידיה הוה מי מולולת ביה כולי
 האי ^(ג) הואי כשגגה שיוצא מלפני השליט
 ואיתרע ביה מילתא בשמואל על פנחס
 אחוה למישאל טעמא מיניה שקליהו
 למופריה חבטניהו לאפיה אמר ליה לית לך
^(ד) ברית כרותה לשפתים דאמר ר' יוחנן מגין
 שברית כרותה לשפתים שנאמר ^(ה) ויאמר
 אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור
 ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
 אליכם ואיסתייעא מלתא דהרור תרוייהו
 סבור מינה דיד אין דרגל לא אמר רב ענן
 בר תחליפא לדידי מפרשא לי מיניה
 דשמואל לא שנא דיד ולא שנא דרגל אמר
 רב חייא בר אשי אמר רב ^(ו) ובגנוסמא אסור
 אמר רב שמן בר אבא הוה קאימנא קמיה
 דר' יוחנן בי מדרשא בחולו של מועד ושקליהו
 למופריה בשיניה וזרקניהו שמע מינה תלת
 שמע מינה מותר ליטול צפרנים בחולו של
 מועד ושמע מינה אין בהן משום מיאוס
 ושמע מינה מותר לוורקן איני והתניא
^(ז) שלשה דברים נאמרו בצפרנים הקוברן צדיק
 שורפן ^(ח) חסיד זורקן רשע טעמא מאי שמא
 תעבור עליהן ^(ט) אשה עוברת ותפיל אשה כי
 מדרשא לא שכיחא וכי תימא זימנן דמיכנשי
 להו ושדי להו אבראי כיון דאשתני אשתני
 אמר רב יהודה אמר רב זוג כא מחמתן
 לפני רבי ומוז ומוזא מתני זוג כא מחמתן
 לפני רבי ובקשו ממנו צפרנים והתיר להם

וְיִחְזַק לְדִידִי כִשְׁפָה הַמַּעֲכֶכֶת דָּמִי לִי וְאִמְרָא (פפא) שְׁפָה מְזוּיָה (א) לְזוּיָה אִמְרָא רַבִּי אֲמִי (פפא) פְּרַעְיָה שְׁהִיָּה בִּימֵי מֹשֶׁה הוּא אִמָּה וְזֻקְנָא מִזֶּה שְׁנֵאמַר יִשְׁפַּל אֲנָשִׁים יָקִים עֲלֶיהָ וְאִמְרָא (פפא) פְּרַעְיָה שְׁהִיָּה בִּימֵי מֹשֶׁה אֲמַנְשִׁיָּה הִיא וְאִלּוּ מִבְּכָסִין בְּמוֹעֵד הָבָא מְמַדִּינָתָא הֵימֶן לִי לֹא אֲלֵא חֲלוּק אֶחָד מוֹתֵר לִכְבֶּסוֹ בְּחוּלּוֹ שֶׁל הֵימֶן בְּמוֹעֵד הָבָא מְמַדִּינָתָא הֵימֶן כֹּ' הֵי אִין מִי זֶר לִיָּה ר' עֵקֶב בְּר' יִרְמְיָה אֲסַבְרָה לָךְ מִתְנִי' וְרַב יִצְחָק בְּר' עֵקֶב בְּר' גִּיּוֹרִי מִשְׁמִיָּה דר' יוֹחָנָן לֹא מוֹעֵד מְתִיב רַבָּא מִמַּטְפָּחוֹת הַיָּדִים מִמַּטְפָּחוֹת הַסְּפָרִים

במשנה: מדרל משי הכא בנחא עסקין בשלל ריבון
 לא חל לא בקוס דפסע לא שרי במשע דמי שאין לו חל
 יו בתוספות ובסוף דהו ורחל לו דהי משמע מדרל
 לו ומבוסין קארו לנבוס מ שאין קו ברגל צ"ע כדלן
 ופילו לתנא דרין אס חל שליו לריות בעי"נ השקור
 ופיו מוחר לרמון מבעי"נ מיהו כשהל שביעי שלו צברה
 בכס ברגל וצ"ע אם אמת אלא מבורח מרי עומעל לא מטי
 ופיו מוחר לרמון מבעי"נ מיהו כשהל שביעי שלו צברה

ד. ואיסחיעא מילתא והדרי תרומיהו ואתו. פירעה שהיה בימי משה, הוא אמה ו

א. ק"י קנ"ג סכ"ג ואל"ס ג' קנ"ט

ית.

עין משפט
ור מצודה

פ א ב מ"י פ"ה מהל' אכל הלכה ב' כמג עשר דרננן ב' טו"ש"ע י"ד ס"י ט"י ס"ף ז'
פ ג מ"י פ"ה מהלכות יורש הלכה ב' וס"ה מהל' אכל הל' ב' טור ש"ע א"ח ט"י תקלף סעף ח' וטו"ש"ע י"ד ס"י ט"י ט"י א'
פ ט"י א'
צ ד מ"י פ"ה מהל' יורש הלכה כ' כמג לארין ס"ה טור ש"ע א"ח ט"י תקלף סעף א'
צ ה מ"י וסמג ס"ט טו"ש"ע ס"ט סעף ב':

מוסף רש"י

שורשן חסיד. חסיד עדיף
מזריק. בעקבותיו חסיד
למחשבה הדדית ומגלו (חידה)
א.י. מי שאין לו אלא
חלוק אחד. דלא כגיא
דלא מכנס מפני הכניסה,
ואפילו כינס לפני המועד
מימר לכנסה במועד
(חשנית כסא).

רבינו חננאל

[illegible]

אמר רב נחמן לרידי שמה
 כי דומה מאד לתלמידי

לי, ואילו בולם שאמרו
בתוך שלשים יום, אבל
בשבעת ימי האבל אסור
בכולן. שמואל נזכר
מנחם אחי בימי אבלו,
וראה שפניו גדולים, אמר
ליה אמאי לא (שקלית)
לחן, אמר ליה אילו כך
היה מי הנית מולול כולי
חיי. הואי כשגגה (שירצא)
מלפני השליט, וישמעאל
לשמואל. נכנס מנחם אחי
בבקר, שקלינוהו לטופיה

לך ברית כרותה לשפתיים,

כל מי שהתחילו לו חכמים
י מטפחות דתנינן במתני'.

כל שמעבדת ופועלת בה וזר.